

MEHIKA, MONTERREY – julij 2015

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA RAZISKOVALNE IZMENJAVE

Ime in priimek:

Klara Mihelič, klara.mihelic93@gmail.com

Čas izmenjave:

od 1. 7. do 31. 7. 2015

Kraj izmenjave

Za mesto svoje raziskovalne izmenjave sem si izbrala Monterrey, ki leži na severu Mehike, v zvezni državi Nuevo Leon. Pravzaprav niti nisem razmišljala o drugih mestih, ker sem od kolegov, ki so bili v Monterreyu v prejšnjih letih, slišala same dobre stvari. Monterrey sicer ni mesto, kamor bi se sama odpravila kot turist, v njem ni veliko zgodovine in tudi ne dobiš pravega občutka, da si v Mehiki. Ker je tako blizu ameriške meje, je zelo amerikanizirano – fastfoodi, ameriške trgovine, nakupovalna središča. Konec koncev pa niti ni važno, kakšno je mesto, saj boste večino časa preživeli v bolnici, v prostem času pa boste žurali ali pa spali v rezidenci.

Komunikacija pred izmenjavo

Aprila so nam kontaktne osebe poslale mail z vsemi navodili, ustvarili so tudi FB skupino. Uradno potrditev na strani IFMSA, da sem sprejeta na izmenjavo, pa sem dobila šele v začetku maja. Ker sem kasneje potrebovala še nekaj pošttempljanih dokumentov za vlogo za štipendijo, sem pisala njihovemu NORE, ki se je takoj odzval na mojo prošnjo.

Sprejem s strani tujih študentov

Še z dvema kolegicama smo skupaj prispeli na letališče v Monterreyu, nato smo se s taksijem za 300 pesotov (okoli 17€) odpeljale do rezidence v centru mesta, kjer nas je pričakala ena od kontaktnih oseb. Pokazal nam je sobo, kasneje pa nas je odpeljal do nakupovalnega središča na kosilo (prispele smo 30. junija, ko v bolnici še nismo imeli obrokov) in da smo si uredile mehiške SIM kartice. Za SIM kartice in paket smo plačale 300 pesotov, v paketu je sicer samo 250 MB interneta, vendar Whatsapp in Facebook delujeta v neskončno. In to je bilo praktično najbolj pomembno, saj je vsa komunikacija s kontaktnimi osebami potekala prek Whatsapp.

Nastanitev in prehrana

Študentska rezidenca, kjer smo živeli ta mesec, je od bolnice in faksa oddaljena 10 minut hoje. Na poti v bolnico prečkaš več-pasovno cesto, ker pa nikjer ni prehoda za pešce, pač tečeš čez cesto. V sobah smo bili po 3-4, vsaka soba ima klimo in svojo kopalnico. Vsakih nekaj dni so nam počistili sobo in

odnesli smeti. Vse tri Slovenke smo bile skupaj v sobi, dobile smo vsaka svoj ključ, je pa imel tudi glavni vhod v hišo kodo, s katero smo v hišo vstopali samo mi. V hiši je tudi osrednji dnevni prostor z manjšo kuhinjo (mikrovalovka in neka plošča, kjer si načeloma lahko kaj pogreješ, skuhaš kavo) v katerem smo se največ družili in imeli zvečer zabave.

V bolnišnični kantini smo imeli tri obroke na dan, vseh sedem dni v tednu. Hrane je zmeraj dovolj, tako da lačni ne boste. Se pa po kakšnih dveh tednih malo naveličaš zmeraj ene in iste hrane, tako da smo kakšen vikend jedli tudi v restavracijah.

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

Moja raziskava bi morala potekati na inštitutu za farmakologijo, vendar mi je NORE prvi dan prihoda povedal, da moje mentorice ni, ter da so me prestavili na inštitut za anatomijo. Tako so naju prvi dan s kolegom peljali na inštitut in predstavili novemu mentorju. Nato je komunikacija potekala preko študenta 6. letnika, ki je vodil skupino Mehiških študentov, ki so imeli poletno šolo o raziskovanju "Verano de Investigacion". Mentor je predlagal, da se s kolegom kar pridruživa njim. Oni so imeli večinoma različna predavanja, včasih so delali sekcijo na kadavrih. Tako sva poslušala predavanja o zaščiti pri delu z laboratorijskimi živalmi; tehnikah prezervacije trupel; statistiki v laboratorijskih poročilih; carskem rezu in brazgotinah; etiki v laboratoriju; pisanju člankov o raziskavi; kako postaviti hipotezo in jo potrditi oziroma ovreči; kako patentirati oziroma zaščititi svojo intelektualno lastnino. Predavanja so bila seveda v španščini, sicer sem večino razumela, so se pa vseeno potrudili in je večkrat kdo od študentov prevajal v angleščino. Nekaj časa smo preživeli tudi v secirnici. En dan smo porabili za sekcijo in preparacijo hrbtenjače. Drugič smo preparirali celotne človeške možgane in spet drugič smo delali sekcijo abdomna, kjer smo preparirali jetra z vsemi žilami. Prav tako so nam na oddelku omogočili, da smo si pridobili nekaj praktičnega znanja s področja kirurške medicine; naučili so nas različne tipe kirurških šivov, ki smo jih vadili na kadavrih in delih mrtvih živali.

Na inštitutu za anatomijo sem preživela večinoma 3 ure na dan— dopoldne med zajtrkom in kosilom. Večino mojega časa v Monterreyu pa sem preživela na urgenci. Tam študentom pustijo delati zelo veliko. Že prvi dan, ko sem bila tam, je glavni zdravnik določil, da bom zašila nekega pacienta, čeprav sem mu povedala, da še nikoli nisem šivala. Pa je potem le stal ob meni in mi govoril kako se šiva. Veliko večerov in noči sem preživela na urgenci, tam sem čistila rane, dajala anestetike, šivala, oskrbovala opekline rane, vstavljala urinske katetre, pomagala ortopedom pri delanju mavca, snemala EKG-je. Večkrat sem opazovala reanimacije. Nekajkrat sem šla dopoldne s kolegico na splošno kirurgijo, kjer so mi dovolili asistirati pri različnih operacijah. Nekajkrat pa sem bila ponoči tudi na porodniškem oddelku.

Mentorstvo

Z mentorjem nisem imela veliko stika, večino časa sem delala s študenti in mladimi raziskovalci, ki so zaposleni na inštitutu. Smo pa z mentorjem enkrat izvedli mikrokirurško operacijo na podgani. Anatomiški inštitut se namreč ukvarja tudi z raziskavami na živalih in imajo dobro opremljen laboratorij. Tako nam smo z mentorjem podgano sedirali in iz podgane s pomočjo mikroskopa pripravili aorto. Tako sem sama dvakrat delala operacijo na podgani, če bi želela, bi lahko to počela še večkrat, samo mentorju bi morala povedati.

Socialni program

V mesecu juliju nas je bilo na izmenjavi okoli 30 študentov, nekateri so sredi meseca odšli, nekateri pa prišli. Na začetku meseca so nam pripravili Mehiški večer, za 250 pesotov so nakupili ogromno hrane in pijače, ter še nekaj drugih presenečenj. En večer smo imeli piknik doma pri eni od kontaktnih oseb. Glede zabave je tako, da je žurk toliko, kot si jih sami naredite. V rezidenci je osrednji prostor, kjer smo se vsak večer družili, pili pivo ali tekilo. Včasih smo tako žurali pozno v noč, včasih smo šli zgodaj spat (odvisno kako utrujeni smo bili od bolnice in prejšnjega večera). Tako smo imeli zabave, ko so nekateri odhajali domov, pa Internatinal food and drink party. Večkrat smo šli v kakšne bare na pijačo, pa na karaoke in v klube.

Sredi meseca so nas odpeljali na reko Matacanes na canyoning. Za 1100 pesotov (65€) smo se zabavali cel dan in to je bil zame najboljše porabljen denar za izlete v tem mesecu. Zgodaj zjutraj se nas je 15 odpravilo iz rezidence, kako uro vožnje iz Monterreya, potem pa na kamijon in skoraj do izvira reke. Nato smo cel dan skakali in plavali po reki, na koncu pa smo pojedli zasluženo večerjo. En od zabavnih vikendov je bil tudi pool party s piknikom nekje na obrobju Monterreya.

Prevoz

Že februarja sem kupila povratno letalsko karto Benetke-Toronto-Mexico City (Air Canada), ko sem vedela, da bom v Monterreyu sem kupila še karto Mexico City-Monterrey (Viva Aerobus). Iz letališča do rezidence se najlažje in najceneje pride s taksijem. Monterrey ima dve metro progi in če smo želeli v center mesta smo se lahko odpeljali z metrojem, saj je postaja blizu rezidence, 4 vožnje pa stanejo 16 pesotov (=1€). Večinoma pa so nas okoli vozili Mehičani, tako kontaktne osebe kot zdravniki, ki smo jih spoznali v bolnici. Če res ni šlo drugače, smo šli s taksiji, ki so zelo poceni, taksisti pa tudi ne delajo problemov, če se vas spravi v en avto več kot 4.

Splošna ocena izmenjave

Izmenjavo zelo priporočam prihodnjim generacijam. Mislim, da se iz zgoraj napisanega lahko razbere, da sem zelo uživala, veliko sem se naučila tako na svoji raziskavi kot v bolnici. Spoznala sem veliko ljudi in videla dosti Mehike, tako da mi bo to poletje ostalo v lepem spominu.

Približna razdelitev stroškov

letalska karta Benetke-Toronto-Mexico City: 560€

letalska karta Mexico City-Monterrey: 50€

socialni program (žurke, ki so jih pripravili Mehičani, pijača, izleti med vikendi):

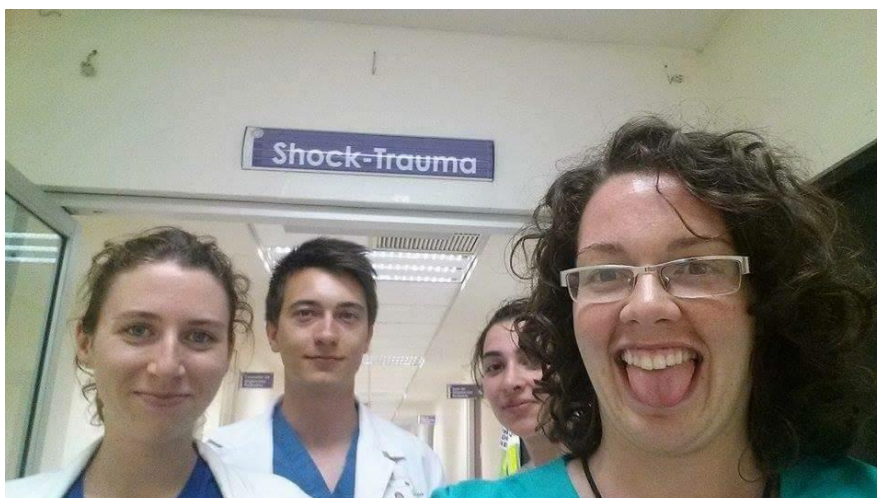
POTOVANJE PO IZMENJAVI

letalska karta Monterrey-Merida: 100€

avtobusne karte, hostli, hrana in ostalo: okoli 1000€

Slika 1: Izlet v Chipinque, naravni park v okolici Monterreya.

Slika 2: Srbkinja, Turkinja in Slovenci smo si vzeli odmor na nočni izmeni na urgenci.

Slika 3: Pool party sobota.

Slika 4: Univerzitetna bolnica.